

การบำเพ็ญสมาธิเพ่งบริกรรมเดินธาตุ เพื่อให้ได้วิชาและอภิญญา

ทิพย์จักขุ (ตาทิพย์)

ธาตุหลัก : อิ ระ ชา คะ ตะ ระ ฐา

หายใจเข้า : เพ่งบริกรรม

หายใจออก : เพ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : กระทุ้งเจ็ดแบก

มีสรรพคุณดับพิษไฟไหม้ได้ และปิดเป่าสารพิษของสัตว์ทั้งปวง

ในการเพ่งบริกรรมแต่ละครั้ง ให้เพ่งบริกรรมตั้งแต่ธาตุที่ ๑-๗ ทั้งขณะหายใจเข้า - หายใจออก ให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ จนจิตสงบ แล้วเปลี่ยนจากเพ่งบริกรรม ๗ ตัว (ให้เหลือ ๖ ตัว) เพ่งไปบริกรรม ๖ ตัว (ให้เหลือ ๕ ตัว) เพ่งไปบริกรรม ๕ ตัว (ให้เหลือ ๔ ตัว) เพ่งไปบริกรรม ๔ ตัว (ให้เหลือ ๓ ตัว) (ให้เหลือ ๒ ตัว) (จนเหลือ ๑ ตัว) คือ คธาตุจิต เพ่งบริกรรมตัวคธาตุจิต ทั้งหายใจเข้า - หายใจออก ให้นานที่สุดเท่าที่จะนานได้ ในการบำเพ็ญแต่ละครั้ง

ใช้ความเพียรบำเพ็ญไปเรื่อยๆ เมื่อจิตสงบเป็นเอกัคคตาและอุเบกขา ตามวงจรของกระบวนการสมาธิบ่อยๆ จิตจะเปิดโลกให้สว่าง ดวงทิพย์จักขุ ก็จะค่อยๆ เกิดขึ้นเป็นผล ตามแต่บุญวาสนาบารมี (โดยไม่ต้องไปปักใจหวังให้เกิดความต้องการปรารถนา แล้วมาเพ่งพิจารณาเฉพาะแต่ จิต เท่านั้น เช่น ให้เห็นว่าจิตของตนมีสภาพเป็นอย่างไร สงบเยือกเย็นสะอาดบริสุทธิ์เพียงไร หลุดพ้นจากกิเลสขั้นนี้ได้ก็ขั้นแล้ว พิจารณาจนจิตละสังโยชน์ ๑๐ ได้ และจนบรรลุธรรมขั้นสูง เป็นอริยบุคคลในที่สุด (ส่วนวิชาและอภิญญาเป็นอภิชัยส่วนหนึ่งของผู้ปฏิบัติธรรมและบรรลุธรรมที่อาจได้รับตามกฏธรรมชาติ)

มโนมยิทธี (มีฤทธิ์ทางจิต)

ธาตุหลัก : ดิ หัง จะ โต โร ทิ นัง

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : ฝนแสนห่า

มีสรรพคุณ เสกเป็นน้ำมนต์ แก้ไข้ แก้พิษ คนเจ็บป่วย

ซึ่งทุกๆ กระบวนการเพื่อให้ได้วิชา อภิญญา ใดๆ ปฏิบัติเหมือนที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

อิทธิวิธี (แสดงฤทธิ์ได้)

ธาตุหลัก : ปิ สัม ระ โล ปุ สัต พุท

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : นารายณ์เกดื่อนสมุทร

เป่าพิษบาดแผล ป้องกันภูตผีปีศาจ

ทิพยโสต (หูทิพย์)

ธาตุหลัก : โส มา ณะ กะ ริ ธา โธ

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : นารายณ์ขว้างจักร

เสกน้ำมันต์ให้ได้ ๑๐๘ จบ ให้คนตั้งกรรมที่เดิมจะคลอดลูกได้ง่าย ป้องกันภูตผีปีศาจ

เจโตปริยญาณ (รู้จักกำหนดใจผู้อื่น)

ธาตุหลัก : ณะ สัม สัม วิ สะ เท ณะ

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : นารายณ์ตรึงไตรภพ

ใช้บังคับภูตผีปีศาจ พรหมร่างคนไข้

ปุปเพนิวาธานุสติ (ระลึกชาติได้)

ธาตุหลัก : คะ พุท ปั้น ทัม วะ คะ

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : นารายณ์พลิกแผ่นดิน
 แก่สารพัดพิษที่ถูกรคนอื่นกระทำร้ายไปให้หมดสิ้น รวมถึงภูตผีปีศาจ

วิปัสสนาญาณ (ฌานในวิปัสสนา)

ธาตุหลัก : วา โธ โน อะ มะ มะ วา

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : ตวาดป่าหิมพานต์

นำมาเสกเป็นข้าวสารหรือเสกหว่าย ชัดไปถูกรกาย หรือตีไล่เบาๆ ที่กายคนถูกรวิญญาณเข้าถึงก็จะหนีไป

อาศวักขยญาน (ความรู้ที่ทำให้สิ้นอาสวะ)

ธาตุหลัก : อะ วิช สุ นุต สะ นุส ตี

หายใจเข้า : เฟ่งบริกรรม

หายใจออก : เฟ่งบริกรรม

ธาตุหลักนี้ เรียกว่า : นารายณ์แปลงรูป

นำมาเป่าปลุกเสกตัว โดยเป่าลงที่ตัว และบริกรรมแล้วกลืนน้ำลายลงไป หรือปลุกเสกในน้ำแล้วกินน้ำเข้าไปรักษาบ่อยๆ สามารถป้องกันการถูกคนอื่นทำร้ายด้วยเวทมนตร์ ป้องกันภูตผีปีศาจ ไม่ให้มาเข้าตัวได้

ผู้ที่เกิดบนสวรรค์ชั้นปรนิมมิตวสวัตติ
คือ เมื่อครั้งเป็นมนุษย์ ทำบุญด้วยความเลื่อมใส เคารพในทาน ทำแล้วมีความรู้สึกปลื้มใจในบุญที่ทำนั้น

อานิสงส์พิเศษของการได้มาน
มนุษย์ที่มีจิตเป็นกุศล บริจาคทาน อามิสทาน
ธรรมทาน อภัยทาน และรักษาศีล ทรงศีล ๕ ขึ้น
ไปเป็นประจำตลอดชีวิต เมื่อตายลง กุศลจะส่ง
อำนาจผลให้ไปเกิดเป็นมนุษย์ที่ดีมีสุขประการ
ต่างๆ บ้างให้ไปบังเกิดเป็นเทพในสวรรค์ชั้นนั้นๆ
บ้างตามแรงของบุญกุศล ส่วนผู้ที่บำเพ็ญสมาธิจน
ได้ฌานชั้นใดชั้นหนึ่ง สมาธิเป็นทางให้จิตสงบเกิด
ปัญหา เมื่อตายลงจิตวิญญาน จะได้ไปอุบัติเกิด
เป็นพรหม ในพรหมโลก ตามลำดับชั้น

ผู้ที่บำเพ็ญกุศลด้วยการทำสมาธิ เจริญ
สมถกัมมัฏฐาน จนได้ฌานหรือบรรลุนิ
พานตามลำดับขั้น เมื่อตายจากโลกนี้
ไปจะได้เสวยผลตามที่พระพุทธองค์ได้
ทรงแสดงผลานิสงส์ไว้ดังนี้

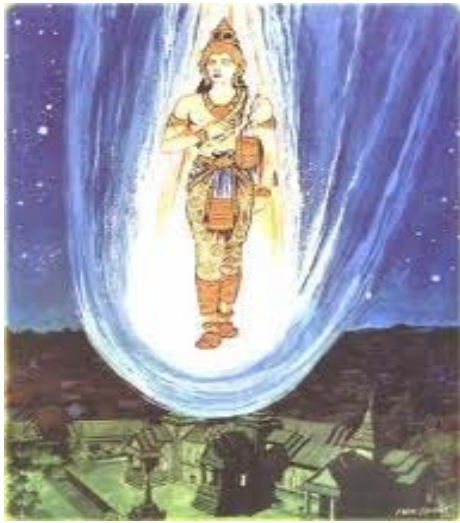
ลำดับชั้นพรหมโลก (จากการบำเพ็ญสมาธิจนบรรลุนิพาน)

๑. ถ้าได้ "ปฐมฌาน" การเพ่งเลศ ต้องได้เกิด ชั้นปริสัชชา และปะโรหิตา อีกชั้นคือ ชั้นมหาพรหมา ผู้ยิ่งใหญ่ในนภสวรรค์
๒. ถ้าได้ "ทุติยฌาน" การเพ่งเลศ ต้องได้เกิด ชั้นปริตตคาภา และอัปปมาณ อีกชั้นคือ ชั้นอาภัสรา ผู้มีกายโสภาทรงรัศมีดุจสีทอง
๓. ถ้าได้ "อาตยฌาน" การเพ่งเลศ ต้องได้เกิดในชั้น ชั้นปริตตสุภา อีกระดับ ชั้นอัปปมาณสุภา ถัดไปหา ชั้นสุภกิมหะการ่าเริงใจ
๔. ถ้าได้ "จตุตถฌาน" การเพ่งเลศ ต้องได้เกิดในชั้น ชั้นเวหัพผลา และอีกชั้น ชั้นอัสัญญี ไม่มีสัญญา มีแต่รูปทิวทัศน์โสภานามไม่มี

รวมสรรพธรรม ชั้นพรหมโลก ได้ ๑๑ ชั้น ซึ่งล้วนเป็นวิมานทิพย์ทั้งสิ้น

ผู้บำเพ็ญบุญกุศลด้วยการถวายทาน ด้วยการถือศีล หรือทรงศีลและด้วยการเจริญสมาธิหรือกัมมัฏฐาน และวิปัสสนากรรมฐาน จนบรรลุนิพานตามลำดับขั้น แล้วน้อมจิตอันสหระคต หรือประกอบด้วยสติปัญญา ไปพิจารณา ปฏิบัติธรรมจนจิตละสังโยชน์ ๕ การเบื้องต้นได้ สังโยชน์เครื่องผูกใจมนุษย์ไว้มี ๑๐ ประการ ทั้งราคะ โลภะ โทสะ โมหะ ก็แทบไม่เหลือ คือ เป็น

ผู้บรรลุปฐมธรรมที่ล้าลึก จิตสำนึกอยู่ในขั้นชั้น อนาคามี เมื่อกายยับดับสนิทจิตวิถี จะเคลื่อนที่สู่พรหม ชั้น ชั้นสุทธาวาส พรหมชั้นนี้มีสาขาอยู่ ๕ ชั้น แบ่งเป็นชั้น โดยคุณธรรมนำประสาทธรรมคุณจิตตวิญญาณผ่าน เวหาสน์ สู่พรหมสน์ สุทธามหาสวรรค์ คือ

- ๑ ชั้นสุทธา อาวาส อาสน์ " อวิหา "
 - ๒ ชั้นสุทธา อาวาส อาสน์ " อตปปา " โอพาฬาร
 - ๓ ชั้นสุทธา อาวาส อาสน์ " สุตัสตา " มหาสถาน
 - ๔ พรหมวิมาน ชั้นเอกอุ " สุตัสตี " ที่สูงหลาย
 - ๕ ภูมิสุดท้าย เลิศวิศิษฐ์ " อภิภูฏพรหม "
- เป็นพรหมแดนทองของเวหาเป็นภูมิที่
พระศรีธรรมาโศภิตวิญญูณ์ เมื่อกายพราภ
จากโลกไป

"ทรงโปรดเทพพรหม"

ชื่อของพรหมโลกแต่ละชั้น

๑. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "ปริสัชชา" ได้แก่ชั้นพรหมผู้เป็นบริษัทคอยบำเรอท้าวมหาพรหม
๒. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "ปุโรหิตา" ได้แก่ชั้นเป็นที่อยู่ของพรหม ผู้เป็นปุโรหิตของท้าวมหาพรหม
๓. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "มหาพรหมา" ได้แก่ ท้าวมหาพรหม ซึ่งเป็นใหญ่กว่าพรหมทั้งหลาย
๔. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "ปริตตาภา" ได้แก่ พรหมผู้มีรัศมีในกาย
๕. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "อัปปาณาภา" ได้แก่ พรหมมีรัศมีหาประมาณไม่ได้
๖. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "อาภัสสรา" ได้แก่ พรหมรัศมีสปลั่งชันไป
๗. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "ปริตตะสุภา" ได้แก่ พรหมผู้มีรัศมีงาม
๘. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "อัปปมาณสุภา" ได้แก่ พรหมมีลำรัศมีงามหาประมาณไม่ได้
๙. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "สุภกัณหา" ได้แก่ พรหมมีลำรัศมีลามกระจ่างจ้า
๑๐. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "อัสญญี" ได้แก่ พรหมหรือสัตว์ไม่มีสัญญา ไม่เสวยเวทนา คือ มีแต่รูปเท่านั้นเรียกว่าพรหมรูปพิก
๑๑. พรหมโลก ชั้นที่ชื่อว่า "สุทธาวาส" ได้แก่ พรหมพวกที่มีอยู่อันบริสุทธิ หรือภพที่อยู่ของท่านผู้บริสุทธิ คือ เป็นที่อุปติขของท่านผู้เป็นพระอนาคามีบุคคล พรหมชั้นนี้ ยังแบ่งสาขาออกไปอีก ๕ ชั้น คือ

- ◆ สุทธาวาส ชั้น "อะวิหา" พรหมผู้ไม่เสื่อมจากสมบัติของตน หรือผู้ไม่ละไปเร็ว หรือผู้คงอยู่นาน
- ◆ สุทธาวาส ชั้น "อะตปปา" พรหมผู้ไม่ทำความเดือดร้อนแก่ใคร หรือผู้ไม่เดือดร้อนกับใคร
- ◆ สุทธาวาส ชั้น "สุทัสสา" พรหมผู้งดามνάทศนา
- ◆ สุทธาวาส ชั้น "สุทัสสี" พรหมผู้มองเห็นชัดเจณดี หรือผู้มีทัศนะแจ่มใส
- ◆ สุทธาวาส ชั้น "อกนิฏฐา" พรหมผู้มองเห็นชัดเจณดี หรือผู้มีทัศนะแจ่มใส
- ◆ สุทธาวาส ชั้น "อกนิฏฐา" พรหมผู้ไม่มีความด้อย หรือเล็กน้อยกว่าใคร หรือพรหมผู้สูงสุด

หมายเหตุ ปุถุชน พระโสดาบัน พระสกทาคามี จะไปเกิดเป็นพรหมในพรหมโลกชั้นสุทธาวาสไม่ได้ และพระอริยบุคคลจะไม่ไปบังเกิดในอัสถุญฺญพรหมและในอบายภูมิ ในภูมินอกจากนี้ย่อมไปเกิดได้ทั้งพระอริยะและมีใช่พระอริยะ

ลำดับชั้นนพระพรหมโลกที่ผู้บำเพ็ญฌาน

จนบรรลुरुูปฌานไปอุบัติ

๑. ผู้ได้อากาธานัญญาตนญาณ จะได้ไปอุบัติเป็นพรหมชั้น อากาธานัญญาตนพรหม ได้แก่ พรหมที่เข้าถึงภาวะมีอากาศไม่มีที่สุด
๒. ผู้ได้วิญญาณัญญาตนญาณ จะได้ไปอุบัติเป็นพรหมชั้น วิญญาณัญญาตนพรหม ได้แก่ พรหมที่เข้าถึงภาวะมีวิญญาณ ไม่มีที่สุด
๓. ผู้ได้ อากิญจัญญาตนญาณ จะได้ไปอุบัติเป็นพรหมชั้นอากิญจัญญาตนพรหม ได้แก่ พรหมที่เข้าถึงภาวะไม่มีอะไร
๔. ผู้ได้ เนวสัณญานาสัณญาตนญาณ จะได้ไปอุบัติเป็นพรหมชั้น เนวสัณญานาสัณญาตนพรหม ได้แก่ พรหมที่เข้าถึงภาวะมีสัณญาก็ไม่ใช่ ไม่มีสัณญาก็ไม่ใช่

ผู้ที่มีความสุขทางกาย จากความเป็นผู้มีกายวิเวก จิตวิเวก อุประวิเวก อันเกิดจากปฏิบัติ และเข้าถึงรสธรรม และมีความสุขทางจิตใจ จากการสิ้นอาสวกิเลส เช่น สิ้นราคะ โลภะ โทสะ ตัวโกรธเกลียดชังเกลียดแค้น สิ้นตัณหา อุปาทาน สิ้นสังโยชน์ ๑๐ สิ้นเครื่องผูกมัดร้อยรัดจิต เป็นซึ่งตัวก่อให้เกิดความทุกข์ต่อไปได้ เป็นจิตที่สะอาด บริสุทธิ์ผ่องใส แซ่มชื่นเกษมสุขอยู่ตลอดเวลา ที่ยังมีชีวิตอยู่

นิพพานังปรมมังสุขัง: นิพพานธรรมนำมาซึ่งความเกษมสุข

นิพพานัง ประมมัง สุญฺญัง : นิพพานธรรมสุญฺญจากอาสวกิเลส เครื่องทำให้เป็นทุกข์เร่าร้อน ฯ ล ฯ